EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 7.11.2012
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Obecné souvislosti a odůvodnění návrhu

V souladu s čl. 62 odst. 2 písm. b) bodem i) Smlouvy o založení Evropského společenství přijala Rada nařízení Rady (ES) č. 539/2001[1], kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum (tzv. negativní seznam, příloha I), jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (tzv. pozitivní seznam, příloha II). Článek 61 Smlouvy o ES uvádí tyto seznamy mezi doprovodnými opatřeními, která jsou bezprostředně spjata s volným pohybem osob v prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Příslušným právním základem je nyní čl. 77 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU).

Určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, a těch, které jsou od ní osvobozeny, se řídí uváženým, pro každý případ zvlášť provedeným vyhodnocením rozmanitých kritérií, která souvisejí mimo jiné s nedovoleným přistěhovalectvím, veřejným pořádkem a bezpečností a s vnějšími vztahy Evropské unie se třetími zeměmi, přičemž je také brán zřetel na důsledky regionální spojitosti a vzájemnosti. Vzhledem ke kritériu veřejného pořádku a nedovoleného přistěhovalectví by rovněž měla být věnována zvýšená pozornost bezpečnosti cestovních dokladů vydaných dotčenými třetími zeměmi.

Jelikož se tato kritéria, stanovená nařízením (ES) č. 539/2001, mohou ve vztahu ke třetím zemím časem vyvíjet, měl by být negativní i pozitivní seznam v pravidelných intervalech předmětem přezkumu. Ve Stockholmském programu přijatém v prosinci 2009 Evropská rada výslovně požádala Komisi, aby i nadále pravidelně přezkoumávala dané seznamy zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti nebo jsou od ní osvobozeni, v souladu s příslušnými kritérii týkajícími se nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti a zároveň zohlednila cíle vnitřní i vnější politiky Unie.

Z tohoto důvodu bylo nařízení (ES) č. 539/2001 od doby svého přijetí již osmkrát změněno[2]. Naposledy v roce 2010, kdy byl do pozitivního seznamu převeden Tchaj-wan a v důsledku pozitivního výsledku jednání o liberalizaci víz také Albánie a Bosna a Hercegovina.

Evropský parlament a Rada v současnosti projednávají řadu změn, které navrhla Komise a které se týkají ustanovení nařízení (ES) č. 539/2001[3]: zavést vízovou ochrannou doložku, která za stavu nouze dočasně pozastaví zrušení vízové povinnosti pro třetí zemi uvedenou v pozitivním seznamu; posílit právní jistotu zavedením pravidel, která budou upravovat řešení jistých situací, na které se příslušné nařízení dosud nevztahuje, a upravit ustanovení s ohledem na nedávné změny, které přinesla Lisabonská smlouva a sekundární právní předpisy, např. kodex o vízech (nařízení Rady (ES) č. 810/2009)[4].

---

1 Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

2 Nařízení Rady (ES) č. 2414/2001 ze dne 7. prosince 2001 (Úř. věst. L 327, 12.12.2001, s. 1), (ES) č. 453/2003 ze dne 6. března 2003 (Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10), (ES) č. 851/2005 ze dne 2. června 2005 (Úř. věst. L 141, 4.6.2005, s. 3), (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1), (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006 (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23), (ES) č. 1244/2009 ze dne 30. listopadu 2009 (Úř. věst. L 336 18.12.2009, s. 1), (EU) č. 1091/2010 ze dne 24. listopadu 2010 (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s.1) a (EU) č. 1211/2010 ze dne 15. prosince 2010 (Úř. věst. L 339, 22.12.2010, s. 9).

3 KOM(2011) 290 v konečném znění.

4 Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.

Dané seznamy přiložené k nařízení (ES) č. 539/2001 je nutné pravidelně obecně přehodnotit s ohledem na příslušná, výše uvedená kritéria blíže určená v nařízení.

Cílem tohoto přezkumu seznamů přiložených k nařízení je zajistit, aby:

- složení seznamů třetích zemí odpovídalo kritériím 5. bodu odůvodnění uvedeného nařízení, zejména pokud jde o kritéria pro nedovolené přistěhovalectví a veřejný pořádek, popřípadě převedení zemí z jedné přílohy do druhé,

- nařízení v souladu s čl. 77 odst. 2 písm. a) SFEU vyčerpávajícím způsobem určilo, zda musí mít státní příslušník třetí země vízum, nebo zda je od vízové povinnosti osvobozen.

2. Prvky návrhu

2.1 Převedení třetích zemí z negativního seznamu (příloha I) na pozitivní seznam (příloha II)

V souladu s přístupem přijatým v souvislosti s dřívějšími změnami nařízení (ES) č. 539/2001 za účelem pravidelného přezkumu seznamů se Komise dotázala členských států, zda podle jejich mínění přílohy nařízení ve své současné podobě stále ještě odpovídají kritériím stanoveným nařízením. Členské státy nenavrhly na převedení z pozitivního seznamu na negativní žádné třetí země. Komise obdržela návrhy ohledně převedení několika třetích zemí z negativního na pozitivní seznam. Některé třetí země se se žádostí o své převedení na pozitivní seznam obrátily na Komisi přímo. Byly analyzovány informace předložené členskými státy (Komise obdržela 20 odpovědí), jakož i informace z jiných zdrojů, včetně informací z delegací EU odpovědných za dotčené třetí země, a statistiky Eurostatu o imigračních tocích, azylu a donucovacích opatřeních proti nedovolené migraci[5]. Na základě této analýzy Komise dospěla k závěru, že na pozitivní seznam by měly být prozatím převedeny níže uvedené země a britští občané.

2.1.1 Ostrovní státy Karibiku

Komise ohledně každé třetí země, kterou navrhly členské státy, analyzovala dostupné informace, včetně statistik. Zvláštní pozornost věnovala: hospodářské a sociální vyspělosti země, nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví, které daná země představuje pro Evropskou unii, otázkám vnějších vztahů a regionální spojitosti.

Komise došla k závěru, že vízová povinnost již není opodstatněná pro státní příslušníky těchto zemí: Dominika, Grenada, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny a Trinidad a Tobago. Přesunout tyto země z negativního seznamu na pozitivní seznam navrhl vysoký počet členských států. Těchto pět zemí nepředstavuje pro členské státy Unie žádné nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví či ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti v souladu s kritérii 5. bodu odůvodnění příslušného nařízení. Tyto třetí země jsou navíc dobře zavedené demokracie. Mají dobrou životní úroveň a hospodářství v daném regionu je stabilní a roste. Tyto země prokázaly, že jsou schopné čelit současné globální hospodářské krizi a zlepšit své již tak dobré vztahy s Unií i s mezinárodními finančními institucemi. Při revizi nařízení (ES)

[5] V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

č. 539/2001[6] z roku 2006 již byly na pozitivní seznam převedeny čtyři země nacházející se ve stejném regionu a skutečnost, že pro občany těchto čtyř zemí byla zrušena vízová povinnost, neměla na nedovolenou migraci či bezpečnost negativní vliv. Navrhuje se proto, aby Dominika, Grenada, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny a Trinidad a Tobago byly převedeny z negativního seznamu na pozitivní seznam.

Za zmínku také stojí, že na Trinidadu a Tobagu jsou zastoupeny čtyři členské státy (Francie, Německo, Nizozemsko a Španělsko). Na Svaté Lucii, která je oblíbeným turistickým cílem, má konzulát pouze jeden členský stát (Francie). Protože na Grenadě, Dominice či Svatém Vincenci a Grenadinách nemá zastoupení žádný členský stát, musí občané těchto zemí žádat o schengenská víza v zahraničí, což s sebou nese vysoké náklady. Grenada a Svatá Lucie mají pouze jedno zastoupení v členských státech Schengenu a vysoký komisariát ve Spojeném království.

Na Trinidadu a Tobagu jsou v současné době od vízové povinnosti osvobozeni všichni občané EU, třebaže za nestejných podmínek a na odlišně dlouhou dobu pobytu (pouze na jeden měsíc v případě občanů Slovenska, Slovinska, České republiky, Polska, Bulharska, Rumunska, Maďarska, Litvy, Lotyšska a Estonska). V ostatních čtyřech uvedených zemích Karibiku jsou státní příslušníci všech členských států Unie osvobozeni od vízové povinnosti v případě pobytů v délce až 180 dní.

S ohledem na kritérium veřejného pořádku a nedovoleného přistěhovalectví by měla být zvláštní pozornost věnována bezpečnosti cestovních dokladů, které vydávají dotčené třetí země. Při poslední úpravě tohoto nařízení Komise oznámila, že převedení na pozitivní seznam v budoucnu zřejmě podmíní splněním určitých podmínek týkajících se bezpečnosti cestovních dokladů. V souvislosti s tím bylo převedení zemí západního Balkánu z negativního na pozitivní seznam podmíněno vydáním biometrických pasů. Důvodem byly nedostatky dřívějších systémů vydávání pasů v tomto regionu a s tím spojené problémy. Vzhledem k vysoké kvalitě bezpečnosti cestovních dokladů CARICOM vydaných zeměmi, na které se vztahuje tato změna nařízení, jakož i k jejich regionální spojitosti s jinými zeměmi tohoto regionu, které byly v minulosti převedeny na pozitivní seznam v rámci změny nařízení (ES) č. 539/2001 (nařízení (ES) č. 1932/2006), by se však od Dominiky, Grenady, Svaté Lucie, Svatého Vincence a Grenadin a Trinidadu a Tobaga nemělo vydávání biometrických pasů jako podmínky pro jejich převedení na pozitivní seznam požadovat. Tyto třetí země mají vysoce bezpečné strojově čitelné pasy CARICOM a v blízké budoucnosti je hodlají vyměnit za pasy biometrické.

Aby se zajistil soulad s dřívějším postupem při osvobozování od vízové povinnosti zemí v regionu Karibiku, s vědomím, že tato osvobození od vízové povinnosti neměla negativní důsledky, a s cílem zajistit s těmito zeměmi v budoucnu plnou vzájemnost, pokud jde o bezvízové krátkodobé tříměsíční pobyty v období šesti měsíců (v současnosti tomu tak zcela není, konkrétně v Trinidadu a Tobagu), osvobození od vízové povinnosti státních příslušníků těchto zemí by nemělo platit, dokud mezi Evropskou unií a dotčenými zeměmi nebude uzavřena a nevstoupí v platnost dohoda o zrušení vízové povinnosti.

2.1.2. Ostrovní státy Tichomoří

Poté co Komise přezkoumala kritéria ohledně nedovoleného přistěhovalectví, veřejného pořádku a bezpečnosti a vnějších vztahů Unie, domnívá se, že na pozitivní seznam nařízení

[6] Nařízení (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006 (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23).

(ES) č. 539/2001 by měly být převedeny Kiribati, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Nauru, Palau, Samoa, Šalamounovy ostrovy, Tonga, Tuvalu, Vanuatu a Východní Timor.

Z aktuálních statistik vyplývá, že žádná z těchto zemí není zdrojem nedovoleného přistěhovalectví do EU.

Pasy, které tyto země vydávají, jsou strojově čitelné[7] a obsahují dostatečný počet bezpečnostních prvků. Ze stejných důvodů jako v případě ostrovních států Karibiku (viz výše) by vydání biometrických pasů ostrovními státy Tichomoří nemělo být předpokladem pro osvobození státních příslušníků těchto zemí od vízové povinnosti.

V těchto zemích mají zastoupení pouze dva členské státy: Portugalsko ve Východním Timoru a Francie ve Vanuatu. Omezená přítomnost členských států v tomto regionu může pro žadatele o schengenské vízum způsobovat vysoké náklady.

K tomuto regionu patří rovněž Fidži. Vzhledem k současné politické situaci v této zemi a k nedostatečnému pokroku ohledně plnění důležitých prvků dohody z Cotonou se však Fidži nepovažuje za vhodného kandidáta pro převedení na pozitivní seznam.

V tomto regionu také leží Papua-Nová Guinea. Ta se ovšem velmi odlišuje počtem obyvatel a rozlohou. Navíc zde v současnosti vládnou obtížné politické podmínky, které zatím brání začlenění Papuy-Nové Guiney na seznam zemí osvobozených od vízové povinnosti.

Většina uvedených ostrovních států Tichomoří zrušila vízovou povinnost pro většinu členských států. Aby se však v budoucnu zaručila plná vzájemnost s těmito ostrovními státy Tichomoří, pokud jde o krátkodobé tříměsíční pobyty v období šesti měsíců, a by se zaručil soulad s dřívějším postupem při osvobozování od vízové povinnosti, státní příslušníci těchto zemí by neměli využívat osvobození od vízové povinnosti, dokud mezi Unií a dotčenými zeměmi nebude uzavřena a nevstoupí v platnost dohoda o zrušení vízové povinnosti.

2.1.3. Zvláštní kategorie britských státních příslušníků

Revize nařízení (ES) č. 539/2001[8] z roku 2006 se pokusila objasnit situaci britských občanů, kteří nejsou státními příslušníky Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ve smyslu práva Unie. Někteří z nich (skupina britských státních příslušníků (v zámoří)) byli uvedeni v novém oddílu přílohy II, zatímco ostatní (občané britských zámořských území, kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království; britští občané v zámoří; poddaní britské koruny, kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království, a osoby pod britskou ochranou) byli uvedeni v novém oddílu přílohy I. Toto rozlišení se tehdy považovalo za nutné, mj. proto, že se počítalo s nebezpečím nedovoleného přistěhovalectví.

Ze statistik o odmítnutí osob na hranicích a zatčení nelegálních migrantů provedených za poslední tři roky jednak vyplývá, že britští občané, na které se vztahuje vízová povinnost, nepředstavují pro schengenský prostor nebezpečí, pokud jde o nedovolené přistěhovalectví. Jejich počet byl totiž zanedbatelný. Někteří z nich mají právo na pobyt ve Spojeném království. Většina z nich navíc žije na ostrovech v Karibiku (Bermudy, Turks a Caicos, Montserrat atd.), které se velmi podobají zemím z tohoto regionu, které se postupně převádějí

---

[7] Kiribati zanedlouho s podporou australského ministerstva pro přistěhovalectví vydá nové, strojově čitelné pasy.

[8] Nařízení (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006 (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 23).

do přílohy II (viz 2.1.1. výše). V zájmu regionální spojitosti by se s těmito osobami mělo zacházet podobně. Počet osob, které patří do uvedených čtyř skupin britských státních příslušníků aktuálně zmíněných v příloze I, se odhaduje na méně než 300 000.

Cestovní doklady těchto britských státních příslušníků se považují za bezpečné, neboť se vyrábí ve Spojeném království podle přísných technických požadavků. Jsou strojově čitelné a obsahují řadu bezpečnostních prvků.

2.2. Aktualizace negativního seznamu (příloha I): zařazení Jižního Súdánu

Jižní Súdán dne 9. července 2011 oficiálně vyhlásil nezávislost na Súdánu, který je uveden na negativním seznamu. Dne 14. července 2011 se Jižní Súdán stal členem Organizace spojených národů. Je proto třeba změnit přílohu I a zařadit do ní položku „Jižní Súdán“.

3. Hlavní konzultované organizace/odborníci

Byly konzultovány členské státy.

4. Posouzení dopadů

Není nutné.

5. Právní základ

Nařízení (ES) č. 539/2001 původně vycházelo z čl. 62 odst. 2 písm. b) bodu i) Smlouvy o založení Evropského společenství. S ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie však tento návrh nyní dále rozvíjí společnou vízovou politiku podle čl. 77 odst. 2 písm. a) SFEU.

6. Zásady proporcionality a subsidiarity:

Nařízení (ES) č. 539/2001 stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum (negativní seznam), jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (pozitivní seznam).

Jakékoli rozhodnutí o změně těchto seznamů nebo o převedení zemí z negativního na pozitivní seznam či naopak spadá do výlučné pravomoci Unie v souladu s čl. 77 odst. 2 písm. a) SFEU.

7. Volba nástrojů

Nařízení (ES) č. 539/2001 je nutné změnit nařízením.

8. Rozpočtové důsledky

Tato navrhovaná změna nemá pro rozpočet Unie žádné důsledky.

2012/0309 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Složení seznamů třetích zemí obsažených v přílohách I a II nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001[9] by mělo být a zůstat v souladu s kritérii stanovenými v 5. bodě odůvodnění uvedeného nařízení. Položky týkající se třetích zemí, u nichž došlo s ohledem na tato kritéria ke změně situace, by měly být převedeny z jedné přílohy do druhé.

(2) Vízová povinnost již není opodstatněná pro státní příslušníky zemí Dominika, Grenada, Kiribati, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Nauru, Palau, Samoa, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Šalamounovy ostrovy, Tonga, Trinidad a Tobago, Tuvalu, Vanuatu a Východní Timor. Tyto země nepředstavují pro Unii žádné nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví či ohrožení veřejného pořádku v souladu s kritérii stanovenými v 5. bodě odůvodnění nařízení (ES) č. 539/2001. Státní příslušníci těchto zemí by proto měli být osvobozeni od vízové povinnosti, pokud jde o pobyty netrvající celkem déle než tři měsíce, a položky týkající se těchto zemí by měly být převedeny do přílohy II.

(3) Osvobození od vízové povinnosti státních příslušníků zemí Dominika, Grenada, Kiribati, Marshallovy ostrovy, Mikronésie, Nauru, Palau, Samoa, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Šalamounovy ostrovy, Tonga, Trinidad a Tobago, Tuvalu, Vanuatu a Východní Timor by nemělo vstoupit v platnost, dokud nebudou mezi Unií a dotčenými zeměmi za účelem zajištění plné vzájemnosti uzavřeny dvoustranné dohody o zrušení vízové povinnosti.

(4) Ze statistických údajů vyplývá, že skupiny britských státních příslušníků aktuálně uvedené v bodě 3 přílohy I nepředstavují pro schengenský prostor nebezpečí

[9] Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

nedovoleného přistěhovalectví a že většina z nich žije na ostrovech v Karibiku, které mají silné vazby se sousedními zeměmi, které byly osvobozeny od vízové povinnosti, a jsou těmto zemím velmi podobné. Tyto skupiny britských státních příslušníků by proto měly být osvobozeny od vízové povinnosti, pokud jde o pobyty netrvající celkem déle než tři měsíce, a položky týkající se těchto skupin by měly být převedeny do přílohy II.

(5) Vývoj mezinárodního práva a s tím související změny postavení nebo označení některých států či subjektů by se měly odrazit v přílohách nařízení (ES) č. 539/2001. Do přílohy I uvedeného nařízení by měla být doplněna položka „Jižní Súdán“, neboť tato země dne 9. července 2011 vyhlásila svou nezávislost a dne 14. července 2011 se stala členem Organizace spojených národů.

(6) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[10], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody[11].

(7) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody podepsané mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[12], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[13].

(8) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* spadající do oblasti uvedené v čl. 1 bodech B a C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES[14].

(9) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*[15]. Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(10) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby

---

10 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
11 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.
12 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.
13 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.
14 Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.
15 Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*[16]. Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

(11) Pokud jde o Kypr, je toto nařízení aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003.

(12) Toto nařízení je aktem navazujícím na schengenské *acquis* nebo s ním jinak souvisejícím ve smyslu čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 539/2001 se mění takto:

1. Příloha I se mění takto:

a) v bodě 1 se zrušují položky „Dominika“, „Grenada“, „Kiribati“, „Marshallovy ostrovy“, „Mikronésie“, „Nauru“, „Palau“, „Samoa“, „Svatá Lucie“, „Svatý Vincenc a Grenadiny“, „Šalamounovy ostrovy“, „Tonga“, „Trinidad a Tobago“, „Tuvalu“, „Vanuatu“ a „Východní Timor“ a vkládá se položka „Jižní Súdán“;

b) bod 3 se zrušuje;

2. Příloha II se mění takto:

a) v bodě 1 se vkládají nové položky, které znějí:

„Dominika*“,

„Grenada*“,

„Kiribati*“

„Marshallovy ostrovy*“,

„Mikronésie*“,

„Nauru*“,

„Palau*“,

„Samoa*“,

„Svatá Lucie*“,

„Svatý Vincenc a Grenadiny*“,

„Šalamounovy ostrovy*“,

[16] Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

„Tonga*“,

„Trinidad a Tobago*“,

„Tuvalu*“,

„Vanuatu*“ a

„Východní Timor*“.

_____

*„Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která má být uzavřena s Evropskou unií“.

b) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Britští občané, kteří nejsou státními příslušníky Spojeného království Velké Británie a Severního Irska ve smyslu práva Unie:

Britští státní příslušníci (v zámoří) (British Nationals (Overseas))

Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens)

Britští občané v zámoří (British Overseas Citizen)

Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)

Poddaní britské koruny (British Subjects)“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Radu	*Za Evropský parlament*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*